

**VÍZKERESZT
URUNK MEGJELENÉSE**

C év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 60,1-6 – Ef 3,2-3a. 5-6 – Mt 2,1-12
A napkeleti bölcsek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Ma azért imádkozunk, hogy valóban szép napunk legyen! Azért imádkozunk, hogy szép esztendőnk legyen! Azért imádkozunk, hogy jövődönk legyen! Urunk megjelenésének ünnepe van. Ezt a titkot a görögök epifániának nevezték, az ókorban Egyházunk az Úr megjelenésének nevezte.

Mindannyian egyetértünk abban, hogy mélyponton vagyunk, mélyponton van az emberi élet! Az élet maga csodálatos, ajándék, de valami megromlott Isten és ember kapcsolatában, ember és ember kapcsolatában! Ezért nagyon fontos a mai ünnep üzenete:

***Isten megjelenik világunkban!
Segíteni akar nekünk, hogy a hullámvölgyből kikerüljünk!
Emberi életünk olyan legyen, amilyennek Isten elgondolta!***

Mi magyarok ezt az ünnepet **vízkeresztnek** nevezzük, ez a keresztségünkre emlékeztet bennünket, a világban három királyok ünnepének is nevezik. Most emlékezzünk arra, hogy a keresztség révén Istenhez kötöttük az életünket! Emlékezzünk vissza arra a döntésre, amit általában szüleink hoztak meg helyettünk. Ma újra mélyítsük el magunkban ezt a titkot:

Mit jelent, hogy Istenhez tartozhatunk?
Ez egyetlen reményünk!
Mekkora lehetőség, hogy egymáshoz tartozhatunk?
Emberi jövőnk végérvényesen ettől függ!

A vízszentelés szertartása alatt gondolkodjunk el küldetésünkön

Isten arra szán bennünket, hogy a világban jelenítsük meg a reményt! Az Egyház is mélyponton van, innen kell kiemelkednünk! Víz az élet forrása és feltétele! Víz nélkül elsivatagosodik az életünk! Kegyelem nélkül, isteni kapcsolatok nélkül sivatagba tévedünk! Gondoljuk végig újra, hogy milyen útra szán bennünket az Isten! Az ember úton járó lény, ez napvilágra hozza az ember gyengeségeit és az értékeit is!

***Aki meg tudja harcolni a maga harcát, az életet talál!
A víz megposhadna, ezért sót szentelünk és teszünk a vízbe,
ami konzervál, ami megőriz!***

A vízszentelés szertartása következik

A víz cseppje azt a cseppnyi reményt juttassa eszünkbe, amelyre szükségünk van ahhoz, hogy egymással életet teremtő, életet formáló, életet alakító kapcsolatunk legyen!

Erre gondoljunk most, amikor ezzel a megszentelt vízzel meghintem az itt jelenlévőket!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Annyiszor hallhattuk az elmúlt napokban: boldog újévet! A mai ünnep üzenetének megfelelően ezt kellene mondanom: boldog szebb jövődőt! Sok ünnep van mögöttünk, ezen alkalmakon igen sokszor tettem fel a kérdést:

Fölkészültünk-e karácsony ünnepére?
 Igazán tudunk-e ma karácsonyt ünnepelni?
 Azokat a jól megszokott ajándékozásokat vártuk?
Vagy valóban az Urat vártuk, ami a lényeg!

Karácsonyra készülve ajándékokat találunk ki, készítünk, vásárolunk egymásnak. Az ajándék is fontos lehet, mert ez a szeretetünkről szól! Azt azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a szeretet nem megvásárolható! A szeretet ajándék, olyan ajándék, amit az ember gesztusaiban, személyes megnyilatkozásaiban tud kifejezni! Ez pénzben nem mérhető!

A mai ünnep titka felé fordulunk

Istenünk megjelent közöttünk!
 Az Úr megjelenésének ünnepe az egyetlen reménysugár!
 Ez azt jelenti, hogy Istennek fontos a világ!
 Istennek fontos az ember!
A középpontban mi vagyunk emberek!

Az utolsó két évszázadban egyfolytában azt ismételték: Isten nagysága elnyomja az embert! Szabaduljunk meg ettől a súlytól, ettől a tehertől, amivel Isten ránk nehezedik! A mai ünnep arról szól, hogy Isten egészen másképp Isten, mint ahogy az ember elképzelte! Jézus megjelenése ebben a világban Isten titkát jeleníti meg!

***Van-e ennél mélységesebb megközelítése az embernek,
 mint az, hogy Isten egy lesz közülünk!
 Vállalja sorsunkat!***

Sőt Jézus ismételten, újra, meg újra
 azt az igazságot hangsúlyozza,
 hogy találjuk meg helyünket azok között,
akiknek szükségük van ránk!

Nagy igazság, ha az ember nagyjából rendezni tudja sorsát, az ügyeit, akkor az a kísértés lopakodhat közelébe, hogy elég magának, meg tudja oldani élete kérdéseit! Világunk minden baja, minden szomorúsága abból származik, hogy vereségeket szenvedünk!

Kiderül, hogy a legfontosabbra
 mintha nem lennénk képesek,
 az egymással való olyan kapcsolatra,
amely az életünk értelmét jelenti!

A mai ünnep arról szól, hogy az Isten megjelenik számunkra, mint egyetlen lehetőség! A világ globalizált világ, egységesítő akar lenni, közben egymást ellökjük, bezárkózunk a magunk önző, kicsinyes világába! Számunkra megjelenik csillag képében a remény, az egyetlen Egységesítő!

***Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte,
hogy akik beengedik az életükbe, azok Isten fiaivá legyenek!***

Ez a legnagyobb üzenet ebben a széthúzó világban, hogy minden ember egyforma! Minden ember a másik testvére! Ahogy a mi gyönyörű magyar nyelvünk mondja: test-vér. Jézusnak ugyanaz a teste, mint a mi testünk! Jézusnak ugyanaz a vére, mint a mi vérünk! A gyermekeknek ugyanaz a teste és ugyanaz a vére! Az ember számára ez az egyetlen igazság:

***Megjelenik Isten, az egységesítő!
Teológusok nyelvén szebben így mondjuk: megjelenik a Szeretet
és azt akarja, hogy mi is szeretettel legyünk egymás iránt!***

Minden ember egyforma

A zsidók várták és várják a Messiást! Ebben tévednek, ezért az idők végezetéig várni fogják! Soha sem jön el nekik a Messiás, mert a zsidók úgy gondolták, hogy Jézus az övék. A Messiás, ha eljön, az az övék, kisajátíthatják maguknak! Erre megjelenik Isten emberszerető jósága! Jézus Krisztus azt mondja nekünk, hogy minden ember egyforma! Nincs többé zsidó, meg pogány, rabszolga, meg szabad!

Minden ember Isten gyermeke!

Ha ki akarunk emelkedni
abból a gödörből, amibe jutottunk,
akkor Istenbe kell kapaszkodni!

***Sokkal nagyobb szerepet kell adnunk a vertikális iránynak,
az Istennel való kapcsolatunknak,
hogy kiemelkedjünk az önzés mélységéből és közel kerüljünk egymáshoz!
Ez az ünnep erről szól!***

Mi maga a megjelenés

A liturgia a mindennapokból veszi az értelmet. Az ókori emberek számára csodálatos volt ennek az ünnepnek az üzenete, mert a világban megtapasztalták a megjelenés üzenetét. Az epifánia számukra azt jelentette, hogy megjelent az uralkodó népe körében és igazságot szolgáltatott. Azt várták! Adventben Keresztelő Jánosra gondoltunk: készítsétek az Úr útját! Ez azt jelentette: készítsétek az utat az uralkodónak, hogy találkozhatatok vele, szolgáltsanak nektek igazságot!

Az Egyház, amikor bevezette ezt az ünnepet, akkor az emberek értették, eljön az uralkodó, eljön az Isten és igazságot szolgáltat nekünk! Ez az igazság:

Isten megjelenik és azt mondja: mindenkit szeretek!

Senki sem sajátíthatja ki magának az Istent!
Kereszténységünknek ez az üzenete igen fontos
ebben a kegyetlenül tönkrement világban!

A kereszténység mindenkié

A világ egy, mi mindahányan egy nagycsalád tagjai vagyunk! Megoszt bennünket a bevándorlók helyzete és egyebek. Egyedül mi keresztények képviselünk olyan igazságot, amire minden ember vágyakozik! Minden nagy vallás népekhez kötődik. A zsidók vallása a zsidóké. A buddhisták vallása a keleti népeké. A muzulmánok vallása az araboké.

***A kereszténység mindenkié!
Nekünk nem kell keresni megoldásokat!
A megoldás adva van! A mai ünnep ezt hirdeti!***

A hit vezessen bennünket

Az embernek kicsit fogékonyabbnak kellene lennie. Tanulni kellene ezektől a mágusoktól, asztrológusoktól, ezektől a bölcs, okos emberektől, hogy az ember engedje magát vezetni!

A hit sajátos fényt jelent az életünkben!

Engedjük, hogy a hit vezessen bennünket!

Ez nyitottság kérdése!

Sokan látták a fényt, nekik üzenetet hozott!

A többieknek nem!

Útra kelnek! Az emberi élet: út, amely tele van kockázatokkal, de nem lehet másképp előbbre jutni, csak akkor, ha letesszük lábunkat az útra! Ez kockázatvállalást jelent! E nélkül nem lehet előbbre jutni! Amikor az út azon pontjára érkeznek, amikor megértik, megsejtik, hogy valóban összetartozunk Istennel és egymással, akkor egy új élet kezdődik! Célba érnek! Más úton térnek haza országukba!

Ma ennek az ünnepnek ez az üzenete. Nekünk katolikus keresztényeknek valóban ennek tudatában kell élnünk! Nem csak prédikációkat hallgatunk, nagy isteni igazságokat tanulunk, hanem mindezt azért, hogy életünk legyen, életünk legyen egymással! Azt hiszem, hogy éppen itt tévedt el a kereszténységünk. Megelégedtünk igazságokkal, liturgikus ünneplésekkel és a cselekedetek?

***A cselekedetekhez nyitottság, kockázatvállalás kell,
valamiképpen a hit bátorítása kell!***

Ezekről mintha megfeledeztünk volna!

A kereszténység ezek nélkül a cselekedetek nélkül nincs!

***A mai ünnep ezt a nagy igazságot hirdeti: Isten az egyetlen egységesítő! Titok!
Isten a cselekedeteinkben akar jelen lenni! Ha ezt az isteni Jelenlétet vállaljuk,
akkor van remény arra, hogy egymást is tudjuk vállalni!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Az Úr imádságát imádkozzuk, ami a testvériségünkről szól! Ezt a szentmisét azokért ajánlom fel, - kicsit önző szempontot hangsúlyozva –

***akik számára ez a kis kápolna lelki oázis, a keresztény igazságok helye!
Ebbe megkülönböztetetten bevonjuk intézményeink, kórházaink dolgozóit!***

A világ már alig figyel a szóra! Meg is értem! Hazudnak reggeltől-estig, igen sokszor becsapnak bennünket. A tettek igazolhatnak bennünket! A Jóistennek megköszönjük, hogy vannak intézményeink, ***ahol a tettek üzennek***, ahol embereket gyógyítunk odaadóan, irgalmas szellemben! Ezekre gondoljunk most, amikor Urunk megjelenésének titkát ünnepeljük!